

- 2) zabezpieczenia przed nieszczęśliwymi wypadkami i chorobami zawodowymi,
- 3) stanu poprawy ochrony naturalnego środowiska.

Przy ustalaniu tego wynagrodzenia należy brać pod uwagę przede wszystkim: rodzaj projektu wynalazczego, wagę problemu, którego dotyczy projekt, jego znaczenie społeczne, zakres stosowania, nowoczesność i wartość użytkową rozwiązania oraz stopień poprawy istniejących warunków.

2. Najwyższe wynagrodzenie przewidziane w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 11 grudnia 1972 r. w sprawie projektów wynalazczych należy przyznawać za projekty wynalazcze, których zastosowanie spowodowało

całkowite zlikwidowanie zagrożenia naturalnego środowiska, warunków pracy szkodliwych lub uciążliwych dla zdrowia itp. w określonych jednostkach organizacyjnych stosujących projekt lub na określonym terenie.

Przepis końcowy.

§ 30. W razie gdy realizacja projektu wynalazczego przynosi efekty wymierne, których sposób obliczania nie jest podany w niniejszych zasadach, sposób ten ustala jednostka gospodarki uspołecznionej stosująca projekt, kierując się ogólnymi metodami postępowania podanymi w zasadach, z zachowaniem metod analizy ekonomicznej obowiązującej w tej jednostce.

85

ZARZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA

z dnia 27 czerwca 1980 r.

w sprawie kontroli jakości materiału siewnego.

Na podstawie art. 10 ust. 3 i art. 14 ustawy z dnia 16 lutego 1961 r. o hodowli roślin i nasiennictwie (Dz. U. Nr 10, poz. 54) zarządza się, co następuje:

§ 1. Kontrola jakości materiału siewnego, zwana dalej „kontrolą”, polega na sprawdzaniu i uznawaniu go za kwalifikowany lub handlowy.

§ 2. Kontrola obejmuje:

- 1) kwalifikację polową plantacji nasiennych, zwaną dalej „kwalifikacją polową”,
- 2) ocenę laboratoryjną nasion,
- 3) ocenę zdrowotności sadzeniaków ziemniaka, zwaną dalej „oceną weryfikacyjną”,
- 4) ocenę dosortowania sadzeniaków ziemniaka oraz sadzonek roślin wieloletnich, zwaną dalej „oceną dosortowania”,
- 5) ocenę porównawczą tożsamości oraz czystości gatunkowej i odmianowej materiału siewnego, zwaną dalej „oceną porównawczą”.

§ 3. Kontrolę wykonują:

- 1) okręgowe inspektoraty Inspekcji Nasiennej, zwane dalej „inspektoratami”,
- 2) jednostki organizacyjne prowadzące kontraktację materiału siewnego, zwane dalej „jednostkami organizacyjnymi”, w zakresie:
  - a) oceny laboratoryjnej i oceny dosortowania materiału siewnego niekwalifikowanego w celu wprowadzenia go do obrotu jako handlowy,
  - b) oceny dosortowania sadzeniaków ziemniaka zakwalifikowanych w stopniu oryginału, klasy A, B i C, w celu wprowadzenia tych sadzeniaków do obrotu w kraju.

§ 4. 1. Materiał siewny, który ma być uznany za kwalifikowany, podlega:

- 1) kwalifikacji polowej plantacji obsianych lub obsadzonych materiałem siewnym matecznym bądź kwalifikowanym,
- 2) ocenie laboratoryjnej nasion pochodzących z plantacji zakwalifikowanych polowo,

3) ocenie dosortowania materiału siewnego z plantacji zakwalifikowanych polowo.

2. Materiał siewny, o którym mowa w ust. 1, może podlegać ponadto ocenie weryfikacyjnej i porównawczej.

3. Materiał siewny, który ma być uznany za handlowy, podlega wyłącznie ocenie laboratoryjnej bądź ocenie dosortowania.

4. Na podstawie wyników kontroli, o której mowa w ust. 1—3, wydawane są:

- 1) świadectwa kwalifikacji dla plantacji nasiennych i materiału siewnego uznanego za kwalifikowany,
- 2) świadectwa wartości siewnej dla materiału siewnego handlowego.

§ 5. 1. Kwalifikację polową i ocenę dosortowania (§ 2 pkt 1 i 4) wykonują urzędowi kwalifikatorzy działający w imieniu inspektoratów.

2. Ocenę dosortowania sadzeniaków ziemniaka zakwalifikowanych w stopniu oryginału, klasy A, B i C wykonują zakładowi kwalifikatorzy działający w imieniu jednostek organizacyjnych.

§ 6. 1. Oceny laboratoryjnej, weryfikacyjnej i porównawczej (§ 2 pkt 2, 3 i 5) dokonują inspektoraty na podstawie badania próbek materiału siewnego.

2. Próbkę materiału siewnego pobierają:

- 1) urzędowi próbobiórcy, działający w imieniu stacji oceny nasion, należących do Międzynarodowego Związku Oceny Nasion (ISTA) — w odniesieniu do materiału siewnego przeznaczonego do obrotu z zagranicą,
- 2) urzędowi próbobiórcy, działający na zlecenie osób i jednostek zgłaszających do kontroli materiał siewny przeznaczony do obrotu krajowego,
- 3) zakładowi próbobiórcy, działający w imieniu jednostek organizacyjnych — w odniesieniu do kontraktowanego przez te jednostki materiału siewnego przeznaczonego do obrotu krajowego, z wyłączeniem materiału objętego oceną porównawczą.

§ 7. Kwalifikatorem lub próbobiórcą może być osoba, która odbyła przeszkolenie oraz uzyskała odpowiednie uprawnienia do kontroli, nadane jej przez inspektorat; w

odniesieniu do zakładowych kwalifikatorów i próbobiorców nadawanie uprawnień następuje na wniosek zainteresowanych jednostek organizacyjnych.

§ 8. 1. Za czynności wykonywane przez Inspektoraty na rzecz osób i jednostek zgłaszających materiał siewny do kontroli ustala się opłaty określone w załączniku nr 1 do zarządzenia; z opłat tych wynagradza się urzędowych kwalifikatorów według stawek określonych w załączniku nr 2 do zarządzenia.

2. Próbobiorców wynagradzają jednostki zlecające im

pobieranie próbek według stawek określonych w załączniku nr 3 do zarządzenia.

§ 9. Traci moc zarządzenie Ministra Rolnictwa z dnia 10 lutego 1970 r. w sprawie urzędowej kontroli jakości materiału siewnego (Monitor Polski z 1970 r. Nr 6, poz. 56, z 1971 r. Nr 27, poz. 173 i z 1973 r. Nr 33, poz. 203).

§ 10. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa: w. z. S. Zawodziński

Załączniki do zarządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 27 czerwca 1980 r. (poz. 85).

Załącznik nr 1

OPŁATY ZA KONTROLĘ MATERIAŁU SIEWNEGO.

§ 1. 1. Za kontrolę materiału siewnego kontraktowanego i hodowlanego ustala się opłatę zryczałtowaną w wysokości 40 zł za 1 ha. Opłata ta obejmuje koszty kwalifikacji polowej, oceny laboratoryjnej nasion, oceny weryfikacyjnej i oceny dosortowania oraz związane z tą oceną koszty etykiet, plomb i plombowania.

2. Jednostki organizacyjne bądź jednostki prowadzące hodowlę materiału siewnego wnoszą opłatę na rzecz Inspektoratów w terminie do dnia 30 września każdego roku.

§ 2. 1. Opłaty za kontrolę materiału siewnego nie kontraktowanego i niehodowlanego wynoszą:

- 1) za kwalifikację polową:
  - a) za każdą lustrację plantacji nasiennej o powierzchni do 1 ha — 100 zł,
  - b) za każdą lustrację plantacji nasiennej o powierzchni powyżej 1 ha:
    - za pierwszy ha — 100 zł,
    - za każdy następny rozpoczęty ha — 50 zł,
  - c) za każdą lustrację 1 m² upraw nasiennych prowadzonych pod osłoną — 2 zł
- 2) za ocenę laboratoryjną nasion:
  - a) za oznaczenie parametrów jednej partii materiału siewnego, wynikających z normy jakościowej — 180 zł,
  - b) za oznaczenie ploidalności lub porażenia nasion przez choroby (identyfikacja jednego patogenu) — 250 zł,
  - c) za oznaczenie czystości lub zdolności kiełkowania bądź wilgotności oraz za

- każde inne oznaczenie dokonywane w próbce średniej — 60 zł,
- d) za badania specjalne, dokonywane w próbce jednostkowej — 20 zł,
- 3) za ocenę dosortowania jednej partii sadzoniaków ziemniaka oraz sadzonek roślin wieloletnich — 100 zł,
- 4) za ocenę weryfikacyjną 100 bulw sadzoniaków ziemniaka przeprowadzoną:
  - a) metodą próby oczkowej — 350 zł,
  - b) za pomocą testów (serologicznego i biologicznego) — 250 zł,
  - c) metodą próby oczkowej w połączeniu z testami pomocniczymi — 500 zł.

2. Opłaty za etykiety i plomby Inspekcji Nasiennej wynoszą:

- 1) za komplet etykiet do jednego opakowania materiału siewnego (zewnątrz i wewnątrz opakowania) — 5 zł,
- 2) za jedną etykietę zewnętrzną — 3 zł,
- 3) za jedną plombę — 1 zł.

3. W razie powtórnej kontroli materiału siewnego, wykonywanej na żądanie zainteresowanych jednostek gospodarki uspołecznionej i osób fizycznych, opłaty, o których mowa w ust. 1 i 2, stosuje się niezależnie od opłaty zryczałtowanej.

§ 3. 1. Za kontrolę dokonywaną w wyniku odwołań ustala się opłaty w wysokości 200% opłat określonych w § 2; opłatę wnosi się wraz z odwołaniem.

2. W razie uwzględnienia odwołania opłata podlega zwrotowi.

Załącznik nr 2

STAWKI WYNAGRODZENIA URZĘDOWYCH KWALIFIKATORÓW

§ 1. Urzędowym kwalifikatorom przysługuje wynagrodzenie:

- 1) za jedną lustrację plantacji nasiennej roślin rolniczych, warzywnych, ozdobnych i zielarskich:
  - a) o powierzchni do 1 ha — 40 zł,
  - b) o powierzchni powyżej 1 ha do 5 ha — 50 zł,
  - c) o powierzchni powyżej 5 ha do 10 ha — 60 zł,
  - d) o powierzchni powyżej 10 ha do 15 ha — 70 zł,
  - e) o powierzchni powyżej 15 ha do 20 ha — 80 zł,

- f) o powierzchni powyżej 20 ha — wynagrodzenie, o którym mowa pod lit. e), zwiększone o 5 zł za każde całe lub rozpoczęte 5 ha,
- 2) za kwalifikację polową plantacji nasiennych wymagających dwóch i więcej lustracji — wynagrodzenie oddzielnie za każdą lustrację według stawek określonych w pkt 1,
- 3) za kwalifikację 1 m² upraw nasiennych roślin, prowadzonych pod osłoną — 1 zł,
- 4) za ocenę dosortowania jednej partii sadzoniaków lub sadzonek — 70 zł,

- 5) za sprawdzenie w punkcie granicznym jakości jednej partii sadzeniaków ziemniaka przeznaczonych na eksport lub pochodzących z importu — 35 zł
oraz zwrot kosztów przejazdu i noclegów, zgodnie z obowiązującymi przepisami,
- 6) za plombowanie jednego opakowania materiału siewnego, dokonywane przy ocenie dosortowania — 0,50 zł,
- 7) za opracowanie katalogów plantacji nasiennych objętych kwalifikacją połową, za każdą pozycję w katalogu — 3 zł.

§ 2. Jeżeli urzędowy kwalifikator z przyczyn niezależnych od siebie, a zawinionych przez zgłaszającego materiał siewny do kontroli, nie może dokonać czynności kontrolnych, przysługuje mu zryczałtowane wynagrodzenie w wysokości 40 zł.

Załącznik nr 3

STAWKI WYNAGRODZENIA PRÓBOBIORCÓW.

- § 1. 1. Próbobiorcom przysługuje wynagrodzenie:
1) za pobieranie próbek nasion:	b) 240 bulw	100 zł	70 zł
a) za każdą próbkę średnią, pobraną z pierwszej partii nasion w danym dniu oraz w danej miejscowości — 25 zł,	c) 480 bulw	150 zł	100 zł
b) za każdą próbkę średnią, pobraną z następnych partii nasion w tym samym dniu i w tej samej miejscowości co z pierwszej partii:	d) 960 bulw	—	150 zł.
— w razie pobierania próbek z partii nasion w opakowaniach przystosowanych do obrotu detalicznego — 8 zł,			
— w innych wypadkach — 10 zł,			
c) za każdą próbkę jednostkową, pobraną z pojedynczego opakowania z partii nasion podlegających badaniom specjalnym — 2 zł,			
- 2) za pobranie próbki sadzeniaków ziemniaka w liczbie:
	z plantacji		z kopca lub przyzmy	
a) 120 bulw	70 zł		50 zł	

2. Zakładowym próbobiorcom nie przysługuje wynagrodzenie wymienione w ust. 1 pkt 1, w razie pobierania próbek w jednostkach, w których są zatrudnieni.

§ 2. Urzędowym próbobiorcom za plombowanie jednego opakowania materiału siewnego, dokonywane przy pobieraniu próbek, przysługuje wynagrodzenie w wysokości 0,50 zł.

§ 3. Urzędowym próbobiorcom, działającym w imieniu stacji oceny nasion, należących do Międzynarodowego Związku Oceny Nasion (ISTA), przysługuje 50% wynagrodzenia określonego w § 1 ust. 1 pkt 1 i 100% wynagrodzenia określonego w § 2 oraz zwrot kosztów przejazdu i noclegów, zgodnie z obowiązującymi przepisami.

§ 4. Jeżeli próbobiorca z przyczyn niezależnych od siebie, a zawinionych przez zgłaszającego materiał siewny do kontroli, nie może pobrać próbki, otrzymuje zryczałtowane wynagrodzenie w wysokości 80 zł.

86

ZARZĄDZENIE MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO I USŁUG

z dnia 28 czerwca 1980 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie rodzajów i kategorii handlowych zakładów i punktów gastronomicznych.

Na podstawie art. 3 ust. 1 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. z 1952 r. Nr 44, poz. 301, z 1956 r. Nr 54, poz. 244 i z 1971 r. Nr 12, poz. 115) oraz § 1 zarządzenia nr 40 Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 maja 1966 r. w sprawie przekazania Ministrowi Handlu Wewnętrzne go uprawnień do wydawania przepisów w zakresie sprzedaży przez placówki handlu detalicznego i przemysłu gastronomicznego (Monitor Polski z 1966 r. Nr 24, poz. 123, z 1969 r. Nr 36, poz. 271 i z 1972 r. Nr 4, poz. 17) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Handlu Wewnętrzne go i Usług z dnia 10 lipca 1974 r. w sprawie rodzajów i kategorii handlowych zakładów i punktów gastronomicznych (Monitor Polski z 1974 r. Nr 28, poz. 171 i z 1976 r. Nr 20, poz. 92) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 3 ust. 2 pkt 1 lit. a), d) i e) otrzymują brzmienie:

- „a) restauracje (z wyjątkiem wagonów restauracyjnych i restauracji na statkach żegluga przybrzeżnej i śródlądowej), kawiarnie, herbaciarnie, winiarnie oraz miodosytnie — do kategorii Lux, I i II, wyjątkowo III”,
- „d) cukiernie oraz piwiarnie — do kategorii I i II, wyjątkowo III,
- e) bary restauracyjne oraz jadłodajnie (z wyjątkiem jadłodajni na terenach o utrudnionych warunkach prowadzenia placówek gastronomicznych) — do kategorii II, wyjątkowo III”;